

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 890/05
08.09.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Nikole Latinovića, predsednika veća, Nikole Mićunovića, Zorana Savića, Miodraga Vićentijevića i Veroljuba Cvetkovića, članova veća, sa savetnikom Jolan Madaras, zapisničarem, u krivičnom predmetu optuženog AA zbog krivičnog dela teški slučajevi razbojničke krađe i razbojništva iz člana 169. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije u vezi člana 168. stav 1. KZ RS, koga brani AB, advokat, odlučujući o žalbama optuženog i branioca izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Nišu K. broj 8/05 od 17.3.2005. godine, u sednici veća održanoj dana 8. septembra 2005. godine doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE kao neosnovane žalbe optuženog AA i njegovog branioca i presuda Okružnog suda u Nišu K. broj 8/05 od 17.marta 2005. godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom prvostepenom presudom oglašen je krivim optuženi AA za kriv. delo teški slučajevi razbojničke krađe i razbojništva iz člana 169. stav 1. KZ RS u vezi člana 168. stav 1. KZ RS, i osuđen je na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i šest meseci u koju se uračunava vreme provedeno u pritvoru počev od 4.1.2005. godine pa nadalje.

Optuženi je obavezan na plaćanje paušala u iznosu od 5.000,00 dinara i troškova krivičnog postupka u iznosu od 36.270,00 dinara.

Protiv navedene presude žalbe su izjavili:

- optuženi, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog odluke o krivičnoj sankciji sa predlogom, da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati na ponovno suđenje ili pak da se ista preinači i optuženom izrekne blaža kazna;

- branilac optuženog, zbog odluke o kazni sa predlogom, da se prvostepena presuda preinači i optuženom izrekne uslovna osuda.

Republički javni tužilac u Beogradu dopisom Ktž. broj 1036/05 od 25.5.2005. godine je predložio da se izjavljene žalbe odbiju kao neosnovane i prvostepena presuda potvrdi.

Vrhovni sud Srbije razmotrio je spise predmeta, prvostepenu presudu, izjavljene žalbe i pismeni predlog Republičkog javnog tužioca, pa je našao:

Žalbe su neosnovane.

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, ni povrede krivičnog zakona na koje žalbeni sud uvek pazi po službenoj dužnosti u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP.

Neosnovano se žalbom optuženog prvostepena presuda pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, navodeći, da je njegovo pravo odbrane na glavnom pretresu bilo povređeno, jer sud na glavnom pretresu nije saslušao saizvršioce kao ni oštećenu, kojima bi on eventualno postavljao pitanja.

Po nalaženju Vrhovnog suda, tokom postupka nisu učinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 2. ZKP, jer je do čitanja iskaza na glavnom pretresu i do uvida u spise predmeta Km. broj 8/03 došlo uz saglasan predlog stranaka, a što je vidljivo iz zapisnika o glavnom pretresu od 28.2.2005. godine. Optuženi je krivično delo izvršio u grupi sa maloletnim saizvršiocima, pa je u ovom postupku ulogu optuženog imao samo on, mldb. oštećena se u vreme trajanja glavnog pretresa nalazila u inostranstvu, pa je pravilno došlo do čitanja iskaza na glavnom pretresu.

Neosnovana je izjavljena žalba optuženog i zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, jer je prvostepeni sud pravilno i potpuno utvrdio sve odlučne činjenice, da je optuženi u sastavu grupe zajedno sa maloletnim saizvršiocima, po prethodnom dogovoru i prema podeljenim ulogama izvršili napad na mldb. oštećenu koja je pala i od nje je primenom sile oduzet novac, mobilni telefon, cigarete, na način kako je to opisano u izreci presude. U žalbi optuženog se ponavlja odbrana, da on konkretnom prilikom nije imao u ruci plastični pištolj, i pomenuta odbrana optuženog je pravilno ocenjena u prvostepenoj presudi. Do napada na mldb. oštećenu došlo je u grupi, prema njoj je primenjena sila, optuženi je sa saizvršiocima delovao zajednički, po ranije utvrđenom planu, tako da činjenica koja se osporava od strane optuženog, da je on imao plastični pištolj, i nije od takvog značaja i uticaja na prirodu izvršenog krivičnog dela, kako to neosnovano optuženi u svojoj žalbi iznosi.

Ispitujući prvostepenu presudu u vezi odluke o kazni povodom izjavljenih žalbi optuženog i branioca, Vrhovni sud nalazi, da je prvostepeni sud pravilno utvrdio sve okolnosti koje su od značaja za odmeravanje kazne u smislu člana 41. OKZ.

Pravilno su kao olakšavajuće okolnosti utvrđene, da je optuženi mlad, da je priznao izvršenje dela, da je izrazio kajanje, da mu se porodica nalazila u veoma teškoj materijalnoj situaciji, da se radi o emocionalno labilnoj i nezreloj ličnosti.

Pravilno su ocenjene i postojeće otežavajuće okolnosti, a pri tome je došlo do osnovane primene odredaba člana 42. i 43. OKZ o ublažavanju kazne.

Izrečena kazna zatvora u trajanju od jedne godine i šest meseci je po nalaženju ovoga suda odgovarajuća težini izvršenog krivičnog dela, stepenu društvene opasnosti dela, stepenu krivične odgovornosti optuženog, i ova kazna je nužna i neophodna mera, da se prema optuženom postigne svrha kažnjavanja predviđena članom 33. i članom 5. OKZ.

Za postizanje pomenute svrhe ne bi bilo celishodno izricanje blaže krivične sankcije, kako je to neosnovano predloženo u žalbi optuženog i branioca, a izricanje uslovne osude, kako je to predloženo u žalbi branioca po zakonu u ovom slučaju i nije moguće.

Iz iznetih razloga, na osnovu člana 388. ZKP, Vrhovni sud Srbije je odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar Predsednik veća – sudija

Jolan Madaras, s.r. Nikola Latinović, s.r.

Za tačnost opravka

OK